

[N. K. Kristensen.]

de Sager, der herom er blevet dem forelagt; en saadan Straffrihed er kommet begge Parter til gode, baade den, der udleverede Varerne, og den, der modtog dem til Fortæring. Som den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale, er det urimeligt, at visse Personer skal kunne unddrage sig Landets Forbrugsbeskatning ved i Frihavnen at fortære ufortoldede toldpligtige Varer. Jeg kan nu ikke tænke mig, at noget saadant finder Sted i ret stort Omfang, men der er jo ingen Mening i, at visse Personer skal kunne unddrage sig Forpligtelser, som lovlidige Borgere opfylder.

Lovforslaget bestaar kun af tre Paragraffer. Den første gaar ud paa, at der til Loven af 1891 til § 1, 1ste Stykke, 1ste Pkt., føjes: „jfr. dog § 12“. Denne Henvisning til § 12 i Loven af 1891 skyldes, at der til nævnte Paragraf føjes et nyt Stykke, nemlig nærværende Lovforslags § 3. § 12 i Loven af 1891 lyder saaledes:

„De paa Frihavnterritoriet fremstillede Produkter skulle ved Indførsel til dansk Toldomraade være underkastede de ifølge den almindelige Toldtarif til enhver Tid gældende Bestemmelser. Paa Frihavnsomraadet kan der ikke uden Lovgivningsmagtens Samtykke anlægges Fabrikker til Tilvirkning af Kunstgødning og Margarine, ej heller Bogbinderier eller Etablissementer til Trykning af Bøger, Tidsskrifter, Noder o. desl.“

Den Tilføjelse, som foreslaas hertil, lyder saaledes:

„Fortæring i Frihavnen af ufortoldede, toldpligtige Varer — bortset fra tilladt Forbrug af Proviant i Skibe — medfører Straf efter § 47, 2. Stk., i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 om Toldafgifterne m. m., jfr. Lov Nr. 62 af 31. Marts 1928 om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924, hvorhos Told- og andre Afgifter af de fortærede Varer skal tilsvares, som om Varerne var indført til Forbrug i Toldindlandet. Bestemmelsen kommer til Anvendelse saavel over for den, som fortærer eller modtager Varer til Fortæring, som over for den eller de Personer, der sælger eller leverer saadanne Varer til Fortæring i Frihavnen.“

§ 2 i Lovforslaget gaar ud paa, at der til § 11 i Loven af 1891 føjes som nyt sidste Stykke følgende Bestemmelse:

„Overtrædelse af de af Ministeren herefter fastsatte Bestemmelser eller Forsøg herpaa straffes med Bøder.“

Jeg finder det ganske rigtigt, at disse

Bestemmelser føjes til Loven af 1891, og jeg kan paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

C. F. Sørensen: Københavns Frihavn er paa mange Omraader en Stat i Staten. Nu fortæller det foreliggende Lovforslag os, at den Befolkning, som lever herude, en Befolkning, der gennem Aarene er blevet ret stor, saa stor som Befolkningen i mangan lille dansk Provinsby, ogsaa lever sit eget økonomiske Liv. Jeg kan tilsige Ministeren mit Partis Støtte til, at de i Lovforslaget omhandlede Forhold søges ændret gennem de af Ministeriet foreslaaede Bødebestemmelser, saaledes at Forholdene i Frihavnen gøres lige med de økonomiske Kaar, den øvrige Del af Befolkningen lever under.

Jeg skal med disse Par Ord anbefale Lovforslaget.

Tvede: Efter de udførlige Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen), skal jeg indskrænke mig til at udtale, at det konservative Folkeparti fuldt ud tiltræder Lovforslaget og vil medvirke til dets hurtige Fremme.

Veistrup: Der kan vel ikke indvendes noget forstandigt mod, at der indføres Bøder for Overtrædelse af de Regler eller Reglementer, der gælder for Frihavnen. Jeg har derfor heller intet at indvende mod § 2. Jeg mener derimod, at § 3 indeholder en Uklarhed. Det hedder i denne Paragraf: „Fortæring i Frihavnen af ufortoldede, toldpligtige Varer... medfører Straf“ efter Toldlovens Bestemmelser. Det er særlig Ordet „Fortæring“, der forekommer mig ikke ganske at dække det, som tilsigtes med den paagældende Bestemmelse. Der staar nemlig i Bemærkningerne som nærmere Bestemmelse af Ordet Fortæring: „Personligt Forbrug af Nærings- eller Nydelsesmidler, herunder Tobaksvarer“. Jeg vil derfor gerne spørge Ministeren, om det ikke var rigtigt, at man ved Siden af Ordet „Fortæring“ indsatte Ordet „Forbrug“. Jeg skal i øvrigt ikke indvende noget imod Bestemmelserne i § 3, men tillader mig altsaa at gøre denne Henstilling om Indsættelse af Ordet „Forbrug“.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Forslag. — Med Hensyn til